

Torbens datter

1

Vi vare så mange søskende små,
- *under liden*¹ -
så årlig² faldt os faderen frå³.
Der dagen han dages, og duggen den driver så vide.

2

Om en søndag ad aften skured⁴ de deres spjud,
om en mandag ad morgen rede de så vrede ud.

3

Der de komme for norden skov,
der gik hr. Torben og holdt sin plov.

4

”Her går du, hr. Torben, faver⁵ og fin!
jeg vil nu have bod for frænde⁶ min!”

5

„Jeg vil give eder hus og gård,
dertil min datter, så væn en mår.”

6

„Vi ere ikke kommen for hus eller jord,
men vi ere kommen for dit hjerteblod.”

7

Så hugge de hr. Torben så små
alt som løv, udi lunden lå.

8

Så rede de til hr. Torbens gård,
ude stod hans datter, den væne mår⁷.

9

Ude stod hans datter, så smal som en vånd⁸,
med et guldkar på hver sin hånd.

10

Hun skænkede deri med lyst og spil,
hun drak først hendes faders banemand til.

11

„Havde jeg vidst, du havd' været så god,
aldrig skulde jeg set din faders hjerteblod!”

12

„Og haver I slaget min fader til død,
da haver I gjort mig så stor en nød!”

13

„Haver jeg nu ikke gjort vel mod dig,
da skalt du herefter have så godt som jeg!”

14

Han sætte hende på ganger grå,
så slog han over hende kåben blå.

15

Så red han over de sorte heder,
- *under liden* -
aldrig så hun sin fader mer.
Der dagen han dages, og duggen den driver så vide.

¹ under liden: ved foden af bakken

² årlig: tidligt

³ faldt frå: døde

⁴ skured: hvæssede

⁵ faver: smuk

⁶ slægtning

⁷ mår: jomfru

⁸ vånd: pilekvist